

[Aksel Larsen.]

den tid, der endnu er, til at betænke sig på at føre dette slag og derefter sige, at de vil i hvert fald ikke være med til at holde på skaffet af tøjrekøllen.

Der har været sagt mange kønne og sentimentale ord om de arbejdsdage, der går tabt, og om de stakkels arbejdere, der skal leve af strejkeunderstøttelse. Jeg synes, at de ord klinger ilde i munden på dem, som med sindsro har set på, at vi i vinter har været oppe på et arbejdsløshedstal på 150 000, og at vi den 17. marts i år — det er den sidste dag, for hvilken der foreligger en offentliggjort statistik — havde 126 000 arbejdsløse i dette land. Jeg ved ikke, hvor mange millioner arbejdsdage der er spildt i vinter på grund af arbejdsløshed, men det er mange. Det må da være til skade for produktionen i Danmark, at man ikke lader folk komme ind og bestille noget og intet har gjort for at skaffe de arbejdsløse i arbejde. Sålænge man ikke interesserer sig for at skaffe beskæftigelse til de arbejdsløse, skal man ikke komme her og tale om den store nationale og folkelige ulykke, det er, at der er strejke, og at der er gået nogle strejkedage tabt. Man skulle derimod tænke på, at en del af arbejdsløsheden — selvfølgelig ikke den hele — er forårsaget ved den vidtdrevne rationalisering, den forbedrede arbejdsteknik, det forøgede arbejdstempo i de sidste år. Dette gør det dobbelt rimeligt, at man sætter arbejdstiden ned for derved i hvert fald at skaffe beskæftigelse til nogle af de arbejdsløse. Men også dette er et argument mod det foreliggende lovforslag, et argument for, at arbejderne burde have en chance for gennem forhandling, de satte magt bagved, at påvirke arbejdsgiverforeningen, så at den kom med et bedre tilbud end det, der ligger i mæglingforslaget, og gik med til at gøre arbejdstidsforkortelsen til en begyndende realitet.

Det oplyses, at der har været en række deputationer i udvalget, men de har altså ikke påvirket udvalget synderligt udover, at jeg forstår, at udvalget i virkeligheden har erkendt berettigelsen i sømændenes indvending, men alligevel ikke har haft moralsk mod — eller jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — til at tage hensyn til sømændenes indvending.

Jeg har jo ikke talt med alle disse deputationer, men nogle af dem har opsøgt mit parti og retsforbundet, og jeg har talt med nogle af dem. Jeg ved selvfølgelig ikke så god besked som udvalget, men jeg har dog fået ordlyden af den henvendelse, der af typografernes deputation har været forelagt udvalget, og som jeg meget gerne vil have ind i folketingstidende; derfor beder jeg om tilladelse til at citere den. Den lyder:

„Styrelse og tillidsmænd for over 5 300 københavnske typografer, forsamlet til møde torsdag den 12. april 1956, udtaler sin skarpeste protest imod forslaget om et nyt indgreb fra lovgivningsmagtens side i overenskomstsituationen. Mødet kræver, at den foretagne urafstemning om forligsmandens mæglingforslag respekteres, således at overenskomstsituationens udfald afgøres direkte mellem arbejdsmarkedets parter.“

Der gøres opmærksom på, at denne udtalelse er vedtaget enstemmigt af 430 tillidsmænd for de københavnske typografer, deriblandt typografforbundets forretningsudvalg. Man har haft så travlt med at sige, at det er kommunisterne, der har fået folk til at stemme nej, og man har gået og bildt sig ind — og det er en af årsagerne til det kolossale politiopbud — at mystiske agenter fra fremmede magter havde fået arbejderne til at stemme nej (*Statsministeren* [H. C. Hansen]: Hvor er det sagt?) Hvor det er sagt (*Statsministeren* [H. C. Hansen]: Ja, hvor er det skrevet, eller hvor er det sagt?) Det ser jeg mig ikke i stand til at oplyse ... (*Statsministeren* [H. C. Hansen]: Nej, for det ærede medlem ved ikke noget om det!).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Aksel Larsen: for jeg har ikke lyst til at røbe de kilder, jeg har i den forbindelse; men ikke desto mindre er det rigtigt. Hvad man end tror, er der dog vist ingen, der tror, at typografforbundets formand eller hovedkasserer Lundin hos de københavnske typografer er kommunistiske agenter, og de har stemt for denne udtalelse.

De deputationer, jeg har haft lejlighed til at tale med, forsikrede, at det, de sagde